02/04/2021

«Ως θυμίαμα ενώπιον σου...»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην όμορφη Λοκρίδα μετέβη για ακόμη μία φορά σήμερα το πρωί της Παρασκευής 2 Απριλίου 2021 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, όπου στο πλαίσιο των ποιμαντικών του επισκέψεων στις Ιερές Μονές της Φθιώτιδος κατά την περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, τέλεσε στην γυναικεία Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Λιβανατών, την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων.

Τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών στην Θεία Λειτουργία πλαισίωσε ο Αρχιερατικός Επίτροπος Αταλάντης και Ιεροκήρυξ Λοκρίδος Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Δημήτριος Ζελιαιναίος, ενώ οι Ιερές Ακολουθίες μετεδόθησαν μέσω της μονάδος εξωτερικών μεταδόσεων, απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89, 4 Fm).

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος προς την Γερόντισσα της Μονής Μοναχή Ειρήνη και την Ιερά Αδελφότητα και τους ακροατές του Ραδιοφώνου και του διαδικτύου αναφέρθηκε στον ψαλμικό στίχο του Εσπερινού «Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον σου...», ο οποίος ιδιαίτερα δεσπόζει κατά την Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρωνκαι χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Η προσευχή μας θα πρέπει να έχει κατεύθυνση θυμιάματος και η ζωή μας ολόκληρη καλείται να είναι ένα θυμίαμα προσφερόμενο στον Θεό, γιατί μπορεί οι άνθρωποι να προσεύχονται στον Θεό -το είδαμε αυτό από την αρχή του Τριωδίου-, αλλά η προσευχή να μην προσφέρεται στον Κύριο. Η προσευχή του Φαρισαίου, για παράδειγμα, ήταν προσευχή «εἰς ἑαυτόν», ενώ μιλούσε στον Θεό, είχε ένα καθρέφτη μπροστά του και περιέγραφε την απατηλή και φαντασιακή ομορφιά του. Και τελικά αυτό το οποίο προσέφερε στον Θεό δεν ήταν θυμίαμα μιας ταπεινής καρδιάς, δεν ήταν το θυμίαμα μιας δακρυρροούσης καρδίας, μιας σεμνής καρδιάς, αλλά ήταν η δυσωδία μιας υπερήφανης, μιας φίλαυτης καρδιάς, μιας καρδιάς η οποία είχε έπαρση και κακοσμία.

Η ζωή μας καλείται να είναι θυμίαμα, να είναι ευωδία πνευματική, οσμή Αγίου Πνεύματος και όχι οσμή θανάτου ή οσμή εγωισμού ή τρομοκρατίας ή οσμή υπερηφάνειας, οσμή των παθών ή οσμή του κλεισίματος στον εαυτό μας. Καλούμαστε η ζωή μας όλη να εκπέμπει την ευωδία και την χάρη του Θεού. Και

πράγματι όταν ένας άνθρωπος είναι ταπεινός, έχει επίγνωση του εαυτού του, όταν ένας άνθρωπος ξέρει τι του γίνεται, όταν ένας άνθρωπος πραγματικά εφαρμόζει στην ζωή του το παράγγελμα της προσευχής του Οσίου Εφραίμ «δώρησαι μοι τοῦ ὁρᾶν τά ἐμά πταίσματα καί μή κατακρίνειν τόν ἀδελφόν μου», όταν ένας άνθρωπος έχει αυτό το ήθος έχει αυτή την προοπτική, τότε πράγματι ευωδιάζει και ο ίδιος και τα έργα των χειρών του και η προσευχή του. Τα πάντα γίνονται μια κατεύθυνση προσευχητική και συνάμα ευωδιαστική προς τα άνω, προς τον ουρανό, προς τον Θεό. Και το θυμίαμα αυτό φτάνει στον ουρανό και κατέρχεται πάλι στη γη και γεμίζει με ευωδίες την ζωή του ανθρώπου, αλλά και συνάμα με δύναμη, αλλά και με κουράγιο προκειμένου ν' αντιμετωπίσει την ζωή του».

Κατακλείοντας τον λόγο του ο κ. Συμεών τόνισε:

«Οι άνθρωποι οι ευλαβείς, που έχουν μέσα τους αυτή την παράδοση της ευσεβείας, έχουν έτοιμο το θυμιατηράκι, που το βάζουν στο μπαλκόνι, όταν θα περάσουν οι εικόνες των αγίων, τα ιερά λείψανα και οι ακόμη πιο ευλαβείς όταν θα περάσει ο ιερέας, ο αρχιερέας, οι μοναχοί, που με τόση αγάπη, ευλάβεια, σύνεση, σεβασμό ανάβουν θυμίαμα, που κλίνουν γόνυ καρδίας για να καταθέσουν στον Θεό μ' αυτό τον τρόπο την αναγνώριση της καρδιάς τους, της επιθυμίας τους να γίνει η προσευχή μας θυμίαμα προσφερόμενο στον Θεό. Και γι' αυτό τον λόγο είναι άξιοι σεβασμού όσοι προσφέρουν στη λατρεία το θυμίαμα εκ μέρους του λαού, καθώς μάλιστα καλούνται να είναι πρώτιστα οι ίδιοι προσφερόμενοι ως θυμίαμα ευωδιαστό και αγιοπνευματικό στην αγάπη του Θεού.

Σε μία εποχή που είναι γεμάτη από βρωμιά και δυσωδία, όχι μόνο σ' αυτά τα οποία πράττονται, αλλά και σ' αυτά τα οποία λέγονται. Όλες οι αισθήσεις μας πολιορκούνται από δυσωδία. Ο άνθρωπος να αναζητά αληθινό οξυγόνο και αληθινή ευωδία. Σε ένα εκκλησάκι λειτουργημένο, που μπαίνεις μέσα και αμέσως και μόνο η μυρωδιά του λιβανιού σε υποβάλλει, σε ησυχάζει, σε ηρεμεί, σε γαληνεύει. Και μόνο η αίσθηση αυτής της ευωδιαστικής προσφοράς προς τον Θεό αμέσως δημιουργεί στην καρδιά άλλες προϋποθέσεις και άλλη διάθεση και άλλη προοπτική».

ΔΕΙΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου